

Sygn. akt XI GC 1288/18

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

***po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. w Szczecinie na rozprawie***

***sprawy z powództwa M. K.***

***przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.***

***o zapłatę***

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda M. K. kwotę 1600 zł (jeden tysiąc sześćset zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1466,51 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt sześć zł pięćdziesiąt jeden gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

***XI GC 1288/18***

## UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem z dnia 14 czerwca 2018 r. M. K. wniósł przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, iż dnia 8 lutego 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) nr rej. (...) należący do D. D., sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarta z (...) spółką akcyjną w W.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy szkody, nadto zwrócił się do powoda o pomoc w dochodzeniu odszkodowania. W związku z przekazaniem pojazdu do naprawy, dnia 19 lutego 2018 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki B. (...) nr rej. (...), w umowie najmu strony ustaliły dobową stawkę najmu w wysokości 340 zł netto/doba. Dnia 26 lutego 2019 r. poszkodowany zwrócił powodowi wynajęty pojazd zastępczy. Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, na podstawie której przelał na powoda wierzytelność przysługująca mu z tytułu zdarzenia z dnia 8 lutego 2018 r. w stosunku do (...) spółki akcyjnej w W.. Dnia 22 marca 2018 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT na kwotę 3360 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego. Tego samego dnia powód dokonał zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy szkody. Decyzją z dnia 27 marca 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 615 zł uznając za uzasadnione 2 dni najmu przy zweryfikowanej stawce do kwoty 250

zł netto/doba. Mimo skierowanego wezwania do zapłaty ubezpieczyciel sprawcy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, odmawiając wypłaty dalszego odszkodowania.

Nakazem zapłaty z dnia 26 czerwca 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował roszczenie co do zasady jak i co do wysokości, podnosząc iż stawka najmu została znacznie zawyżona, zaś okres najmu wobec jezdności pojazdu uszkodzowanego uległ nieuzasadnionemu przedłużeniu. Nadto pozwany oferował uszkodzowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego, z czego uszkodzowany nie skorzystał. Finalnie uszkodzowany zakwestionował roszczenie w zakresie dochodzonych odsetek.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Dnia 8 lutego 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) nr rej. (...) należący do D. D., sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółką akcyjną w W..

Uszkodzowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne.

### ***Dowód:***

- akta szkody nr 2000805273, płyta CD k. 56;

Dnia 19 lutego 2018 r. uszkodzowany upoważnił powoda, M. K. do reprezentowania go w postępowaniu likwidacyjnym.

Dnia 19 lutego 2018 r. uszkodzowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki B. nr rej. (...) na czas naprawy pojazdu uszkodzonego. W umowie najmu strony ustaliły dobową stawkę najmu w wysokości 420 zł netto/doba. Uszkodzowany oświadczył, iż nie posiadał innego pojazdu, którym mógłby zastąpić pojazd uszkodzony, zaś pojazd zastępczy jest mu niezbędny w celach dojazdów do pracy, dowożenia dzieci do szkoły, na basen oraz w celach dojazdów do lekarzy i rehabilitacji. Dnia 26 lutego 2019 r. uszkodzowany zwrócił powodowi wynajęty pojazd zastępczy.

### ***Dowód:***

- upoważnienie z dnia 18 lutego 2019 r. k. 14;

- umowa najmu z dnia 19 lutego 2018 r. k. 11-12;

- cennik najmu k. 9-10;

- protokół wydania k. 13;

- oświadczenie z dnia 19 lutego 2018 r. k. 15;

- protokół zdawczo-odbiorczy k. 16;

Dnia 26 lutego 2018 r. uszkodzowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności na podstawie której przelał na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 8 lutego 2019 r. w stosunku do (...) spółki akcyjnej w W..

**Dowód:**

- umowa cesji z dnia 26 lutego 2018 r. k. 12;

Dnia 22 marca 2018 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 3360 zł brutto tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego przez okres 8 dni, przy stawce 341,46 zł netto.

**Dowód:**

- faktura VAT nr (...) k. 17;

Pismem z dnia 22 marca 2017 r. powód dokonał zgłoszenia wierzytelności w zakresie kosztów najmu ubezpieczycielowi sprawcy szkody.

**Dowód:**

- pismo z dnia 22 marca 2017 r. k. 8;

Decyzją z dnia 27 marca 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy przyznał powodowi odszkodowanie tytułem najmu pojazdu zastępczego w kwocie 615 zł, uznając za uzasadniony okres najmu 2 dni, przy zweryfikowanej dobowej stawce najmu do kwoty 250 zł netto/doba.

**Dowód:**

- decyzja (...) z dnia 27 marca 2018 r. k. 18;

Pismem z dnia 4 kwietnia 2018 r. powód wezwał ubezpieczyciela sprawcy do zapłaty kwoty 2745 zł tytułem dalszego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego, w terminie 7 dni.

**Dowód:**

- wezwanie do zapłaty z dnia 4 kwietnia 2018 r k.19-20;

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 r. pozwane towarzystwo ubezpieczeń, podtrzymało swoją dotychczasową decyzję, odmawiając wypłaty dalszego odszkodowania.

**Dowód:**

- decyzja (...) z dnia 27 kwietnia 2018 r. k. 21;

Średnia stawka najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego i wynajmowanego w rozliczeniu bezgotówkowym w opcji bez limitu kilometrów i ze zniesionym udziałem własnym w szkodach oraz pełnym zakresem ubezpieczenia OC/AC/NW zawierała się w przedziale 310-378 zł netto/doba, średnio 344 zł. Stawka z limitem kilometrów, bez dodatkowych ubezpieczeń to 286zł netto.

Uzasadniony w okolicznościach sprawy czas przebywania uszkodzonego pojazdu w warsztacie w celu naprawy, a tym samym uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 8 dni. Pojazd poszkodowanego po kolizji pozostawał jezdny.

**Dowód:**

- opinia biegłego sądowego M. M. k. 89-107, 124-126;

**Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Również bezsporna jest osoba poszkodowanego i zawarcie z nim przez powoda umowy najmu pojazdu zastępczego. Niezbędność wynajęcia pojazdu zastępczego potwierdził poszkodowany w oświadczeniu.

Zgodnie z art. 509 §1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast zgodnie § 1 art. 510 k.c. umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania (§2). Stosownie do art. 882 §4 k.c. poszkodowany może dochodzić odszkodowania bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy. Jest to samodzielne odrębne roszczenie, które może być przedmiotem obrotu. Fakt nabycia wierzytelności przez powoda wynika z przedstawionej umowy cesji, a i pozwana nie miała wątpliwości wypłacając powodowi część odszkodowania z tytułu najmu. W ocenie Sądu nie ma żadnych podstaw do podważania skuteczności dokonanego przelewu.

Pozwana wypłaciła dotychczas odszkodowanie w kwocie 615zł brutto przyjmując za zasadną stawkę 250zł netto + Vat i 2 dni. Spór dotyczy więc nie zasady ale wysokości odszkodowania.

W niniejszej sprawie w zamian za udostępnienie pojazdu powód nabył względem ubezpieczyciela roszczenie o odszkodowanie. Taka forma rozliczenia wynika z treści umowy cesji. Podobnych spraw przed tutejszym Sądem, w których powód dochodzi nabytych wierzytelności odszkodowawczych z tytułu najmu pojazdu jest wiele trudno więc mówić o jakiejś pozorności. Powód zapewnił poszkodowanemu spokojne korzystanie z pojazdu zastępczego przez cały okres najmu, a więc wykonał swoje obowiązki jako wynajmującego. Najemca w tym zakresie żadnych uwag nie zgłaszał.

Świadczeniem wzajemnym poszkodowanego w niniejszej sprawie nie było świadczenie pieniężne, lecz przeniesienie wierzytelności. Zawarcie tego typu umowy nie budzi wątpliwości w płaszczyźnie normy art. 353<sup>1</sup> k.p.c. Umowa taka spotykana jest często w praktyce tzw. likwidacji szkód komunikacyjnych. Zaletą tego rodzaju rozliczenia (określanego często w praktyce jako „bezgotówkowa likwidacja szkody”) jest atrakcyjna dla poszkodowanego forma, która ogranicza ryzyko uzyskania odszkodowania nie pokrywającego w całości poniesionych kosztów. Przedstawiona forma rozliczeń między poszkodowanym i wynajmującym nie pozwala na przyjęcie, by koszty wskazane przez powoda w fakturze VAT mogły być uznane za równowartość kosztów poniesionych przez poszkodowanego czy też kosztów koniecznych do naprawienia szkody poniesionej przez poszkodowanego w wyniku zdarzenia, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Wartość wynagrodzenia powoda nie stanowiła przedmiotu negocjacji, skoro założeniem transakcji

między tymi podmiotami było, iż powód otrzyma wynagrodzenie w postaci przelewu wierzytelności w stosunku do ubezpieczyciela.

Przy przyjęciu modelu rozliczeń stosowanego przez stronę powodową polegającego na kumulowaniu się podmiotu uprawnionego do otrzymania odszkodowania (w następstwie nabycia roszczeń z tego tytułu od poszkodowanego) oraz wynajmującego (a zatem kształtującego poprzez swoją usługę - jej zakres i standard), dla wykazania wysokości roszczenia odszkodowawczego przysługującego powodowi względem pozwanej nieodzowne było przedstawienie dowodu z opinii biegłego.

W niniejszej sprawie taka opinia została sporządzona i jest ona przydatna do dokonania ustaleń.

Biegły określił niezbędny okres na naprawę pojazdu w ramach likwidacji szkody na 8 dni. Jest to czas wzorcowy niezbędny na dokonanie naprawy przy prawidłowym toku czynności. Biegły w opinii pisemnej wskazał poszczególne pozycje, które uwzględnił w ramach tego czasu. Na rozprawie odnosząc się do zarzutów pozwanego wyjaśnił zasadność przebywania pojazdu w warsztacie mimo jego „jezdności”, a także okres niezbędny na zgromadzenie części. Biegły sporządzający opinię jest stałym i długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji, wyjaśnień i metodyki opartych na wiedzy i doświadczeniu. Bazując na stanowisku biegłego Sąd za zasadny uznał okres 8 dni. W takiej sytuacji powództwo jest uzasadnione nawet przyjmując stawkę 250zł netto + vat zaakceptowaną przez pozwaną i uwzględniając dokonaną wypłatę odszkodowania.

W uzupełnieniu dodać można, że z niczego nie wynika fakt proponowania poszkodowanemu pojazdowi zastępczego przez pozwaną oraz warunki takiej propozycji. W sprzeciwie pozwana powołuje na tą okoliczność decyzję z dnia 27 marca 2018r, a więc z okresu gdy najem został już zakończony. W decyzji tej mowa jest, co prawda o jakiejś informacji, której jednak brak w aktach sprawy, w tym w aktach szkody. W szczególności nie jest wykazane kiedy i co przekazano poszkodowanemu. W zaistniałej sytuacji stawkę najmu ustalić należy w oparciu o dowód z opinii biegłego. Stawka ta powinna wynosić 306,02zł netto. Jest to stawka dla pojazdu uszkodzonego w opcji z limitem kilometrów w rozliczeniu bezgotówkowym (286zł + 0,07x 286zł netto). Powód nie wykazał bowiem potrzeby przejeżdżania większej ilości kilometrów, czy też dodatkowego ubezpieczenia poszkodowanego pojazdu (w tym w szczególności zniesienia udziału własnego).

Reasumując, przy uwzględnieniu dokonanej wypłaty 615zł brutto, zasadne jest zasądzenie dalszej kwoty z tego tytułu w wysokości dochodzonej pozwem. Rozliczenie w kwocie brutto zgodne jest z obowiązującymi przepisami i nie było kwestionowane przez pozwaną (pozwana sama tak ustaliła i wypłaciła odszkodowanie).

Odsetki przyznano na podstawie art. 817 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów oraz dowód z opinii biegłego. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski.

Dowód z opinii biegłego stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów, ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn.akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wyprowadzać własne stwierdzenia (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). Biegły sporządzający opinię jest stałym i długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji, wyjaśnień i metodyki opartych na wiedzy i

doświadczeniu. W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłową opinię uwzględniając zgromadzony w aktach materiał, a na rozprawie w sposób logiczny odniósł się także do zarzutów stron.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c.

Na zasądzone koszty składa się: opłata od pozwu głównego 80zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł, połowa wynagrodzenia biegłego 469,51zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika 900zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej tj. na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie II sentencji.

Pozostała część zaliczek zostanie zwrócona stronom po uprawomocnieniu się wyroku.

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

-(...)

3. (...)

4. (...)

5.(...)